

לב ובתענית כנגדו, והכל כדי ששמות הקדושים יבקשו רחמים לפני הקדוש ברוך הוא עליהם, והקדוש ברוך הוא חס על העולם בעבורם.

ועל זה שנינו, צדיק, אף על גב שגפטר מהעולם הזה, לא מסתלק ולא נאכד מכל העולמות, שהרי בכל העולמות הוא נמצא יותר מבחיי, שפחיי נמצא בעולם הזה בלבדו, ואחר כך נמצא בשלשה עולמות ומזמן אליהם, שכתוב (שיר א) עלמות אהבוך, אל תקרי עלמות אלא עולמות. אשרי חלקם.

למדנו, כתוב (שמואל א כה) והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים. והיתה נפש אדני? נשמת אדני היה צריך להיות! אלא כמו שאמרנו, שאשרי חלקם של הצדיקים שהכל נקשר זה עם זה, נפש ברוח, ורוח בנשמה, ונשמה בקדוש ברוך הוא. נמצא שהנפש צרורה בצרור החיים.

אמר רבי אלעזר, זה שאמרו החברים, גלותו של ספר תורה אפלו מבית כנסת לבית כנסת אחר אסור, וכל שפן לרחוב. למה לרחוב? אמר רבי יהודה, כמו שאמרנו, כדי שיתעוררו עלינו ויבקשו רחמים על העולם. אמר רבי אבא, כששכינה גלתה כך גם ממקום למקום, עד שאמרה (ירמיה ט) מי יתנני במדבר מלון אורחים וגו', אף פאן בראשונה מבית כנסת לבית כנסת, אחר כך לרחוב, אחר כך במדבר מלון אורחים. אמר רבי יהודה, בני ככל פוחדים ולא מעבירים אפלו מבית כנסת לבית כנסת, כל שפן זה.

למדנו, אמר רבי שמעון

דלפא, בתעניתא לקבליה, וכלא בגין דנשמתינן קדישין יבעון רחמי לקמי קדשא בריך הוא עליהו, וקודשא בריך הוא חייס על עלמא בגיניהון.

ועל דא תנינן, צדיקא אף על גב דאתפטר מהאי עלמא, לא אסתלק ולא אתאביד מפלהו עלמין, דהא בכלהו עלמין אשתכח יתיר מחייו. דבחייו אשתכח בהאי עלמא בלחודו, ולבתר אשתכח בתלת עלמין, וזמין לגבייהו, דכתיב, (שיר השירים א) עלמות אהבוך, אל תקרי עלמות, אלא עולמות. זכאה חולקיהון.

האנא, פתיב (שמואל א כה) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים, והיתה נפש אדוני, נשמת אדוני מיבעי ליה. אלא כמה דאמרן, דזכאה חולקיהון דצדיקיא דכלא אתקשר דא בדא, נפש ברוח, ורוח בנשמה, ונשמה בקודשא בריך הוא. אשתכח דנפש צרורה בצרור החיים.

אמר רבי אלעזר, האי דאמרו חבריא, גלותא דספר תורה אפילו מבי כנישתא לבי כנישתא אחרא אסיר. ופל שפן לבי רחוב, אמאי לבי רחוב. אמר רבי יהודה, כמה דאמרן, בגין דיתערון עליה ויתבעון רחמי על עלמא. אמר רבי אבא, שכינתא כד אתגלייא הכי נמי מאתר לאתר, עד דאמרה (ירמיה ט) מי יתנני במדבר מלון אורחים וגו' אוף הכא בקדמיתא מבי כנישתא לבי כנישתא, לבתר לבי רחוב, לבתר במדבר מלון אורחים. אמר רבי יהודה, בני ככל מסתפו ולא קא עברי אפילו מבי כנישתא לבי כנישתא, כל שפן האי.

תניא, אמר להו רבי שמעון לחבריא, ביומאי לא יצטרכון בני עלמא